

[Lænnung.]

somt kunde nære ved en saadan Bestemmelse. Bestemmelsens mindre heldige Virkninger vil paa et vigtigt Omraade kunne afbødes af Dispensationsbeføjelsen i § 4. Jeg ser derfor kun med Tilfredshed, at man i Folketingsudvalgets Betænkning har faaet fastlagt, at Dispensationerne bør have et noget videre Omfang end hidtil, og jeg udtaler Haabet om, at Finansministeriet vil praktisere Beføjelsen saaledes, at alle oplagte Urimeligheder afbødes. Det er alle Parter — Skatteyderne og Samfundet — bedst tjent med.

Det er ikke specielt nævnt, men jeg gaar ud fra, at man ogsaa vil benytte Dispensationsregelen i de Tilfælde, hvor en Skatteyder kan paavise, at han er nødt til at realisere af sine Anlægspapirer for at kunne afholde sine nødvendige Leveudgifter og betale sine Skatter.

Men naar man er af den Opfattelse, at Bestemmelsen som Hovedregel er rigtig under de raadende Forhold, fordi den er med til at holde Aktiemarkedet i Ro og modvirke Spekulationstendenser, saa undrer det mig stadig, at man ikke har søgt som en rimelig og naturlig Parallel hertil midlertidigt at indkomstbeskatte helt eller delvis — af tekniske Grunde maa det formodentlig blive delvis — de Realisationsgevinster paa fast Ejendom, der nu er skattefri som Formuestigning. Det vil være saa meget mere nærliggende, som vi her har det Omraade, hvor der med største Ret kan siges at finde en vis Spekulation Sted i Øjeblikket. Jeg tænker her først og fremmest paa Salg af store Landejendomme til stigende Priser, hvor der hidtil har været fuldkommen frit Slag. Jeg har med Tilfredshed set, at man nu endelig synes at ville foretage visse Skridt til Regulering af Salget af faste Ejendomme. Om de er tilstrækkeligt effektive, er en anden Sag, men der er for mig ingen Tvivl om, at det vilde være af stor Betydning, om man derudover gik den Vej, jeg her anviser. Provenuets kunde man, hvis man foretrak det, lade gaa ind i en særlig Fond til specielle Formaal, hvis man ikke vil lade det medvirke til Aflastning for en anden og meget led Skat, som stadig forefindes. Jeg gør — i Parentes bemærket, for god Ordens Skyld og i god Tid — opmærksom paa, at jeg hører til dem, der venter, at den nye Finansminister vil blive den lede Tøjskats Banemand.

Jeg hilser med den største Tilfredshed, at man har udvidet de nye lempede Regler for Beskattningen af Underholdsbidrag i Anledning af Skilsmisse til ogsaa at gælde i Til-

fælde af Separation. Det er det eneste naturlige og saaledes en virkelig Forbedring af Loven.

Imidlertid bestaar der stadig det urimelige Forhold, at f. Eks. en fraskilt Hustru rent chikanøst kan afskære den bidragydende Mand fra at nyde godt af den Skattelempelse for ham, som Loven tager Sigte paa, ved at nægte at gaa ind paa en Ændring af Vilkaarene, altsaa uden nogen som helst saglig Grund. Normalt — i de mange Tilfælde, sker Ændringen i god Forstaaelse paa den Maade, at Hustruen i Fremtiden paatager sig selv at være skattepligtig af sit Underholdsbidrag, selvfølgelig mod, at Manden kompenserer hende for den Udgift, hun faar derved; men der har været adskillige Tilfælde i Praksis — jeg har selv mødt dem —, hvor den fraskilte Hustru nægter at gaa med til en saadan Nyordning af Underholdsbidraget, med den Virkning, at Manden ikke opnaar den Skattelettelse, som Loven havde tiltænkt ham og Samfundet som en Retfærdighedshandling var rede til at yde ham; og dette sker altsaa, uden at den fraskilte Hustru faar nogen som helst økonomisk Glæde af det selv. De eneste, der tjener paa hendes Handlemaade, med andre Ord paa, at Lempelsen ikke kan komme i Stand, er Skattemyndighederne. Det er og bliver en urimelig Ting, at den bidragydende — i mit Eksempel den fraskilte Hustru; det kan ogsaa være den fraskilte Mand, men det er meget sjældent — skal kunne forlange andet og mere end fuld Kompensation for Skatten; det skal vedkommende selvfølgelig have; der bør tilsikres den bidragydende — i mit Eksempel den fraskilte Mand — ved en Ændring af Loven Ret til at kræve, at Hustruen mod fuld Kompensation overtager Skattepligten, for saa vidt angaar det fra Manden modtagne Underholdsbidrag. Jeg har faaet flere Henvendelser i den Anledning med indtrængende Opfordring til at søge at faa denne lille Retfærdighedshandling gennemført allerede her. Jeg havde meget gerne set, at vi ved en hurtig Udvalgsbehandling kunde have gennemført denne Ændring; men da den højtærede Minister paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt meget nødtigt ser en Udvalgsbehandling ved denne Lejlighed og paa den anden Side har tilsagt mig at ville overveje dette Forslag meget velvilligt og saa vidt muligt optage denne Ændring til næste Aar, kan jeg efter Omstændighederne akkviescere herved.

Hermed anbefaler jeg Forslaget til hurtig Behandling.